

Lier, Davidsfonds

COLLECTIE ONLINE

Archief Lier - Beeldbank

INVENTARISNUMMER

SLI001028053

BESCHRIJVING

Hulde aan het graf van Felix Timmermans op de begraafplaats Kloosterheide op 18/1/1986.

Jose De Ceulaer legt bloemen neer op het graf. ;Felix Timmermansjaar op luisterrijke wijze geopend door het Davidsfonds.;De Lierse afdeling van het Davidsfonds heeft op zaterdag 18 januari voor de nodige glans gezorgd bij de opening van het Felix Timmermansjaar. Dit gebeurde tijdens een stijlvolle eucharistieviering in de Begijnhofkerk te Lier, na een korte hulde aan het grafmonument van de Fé op de begraafplaats Kloosterheide. Grafhulde en eucharistieviering vormden de aanzet tot een feestelijk herdenkingsjaar van de geboorte van Felix Timmermans, honderd jaar geleden.;GRAFHULDE: Vooreerst werd hulde gebracht aan de grote Lierenaar door burgemeester M. Vanhoutte, als voorzitter van het stedelijk herdenkingscomité. Met een bloemenhulde sloten zich daarbij aan: het Felix Timmermansgenootschap en de drie Lierse cultuurfondsen, met name het Davidsfonds, het Willemsfonds en het C.S.C. (Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid), alsook de Vlaamse Kring. Burgemeester Vanhoutte voerde er het woord voor een veertigtal aanwezigen, onder wie de vier kinderen van Felix Timmermans: Clara, Gommar, Tonet en Lia, ere-burgemeester Dr. Frans Breugelmans en de parlementsleden Paul Hermans en Walter Luyten. In de plassende regen wees de burgemeester op de uitzonderlijke betekenis die de kunstenaar voor zijn stad heeft gehad. Daarna herinnerde Louis Vercammen, secretaris van het Timmermans genootschap, aan de pijnlijke officiële onverschilligheid waarin de Fé in 1947 onder barre winterse omstandigheden naar zijn laatste rustplaats was gebracht. Vercammen stelde gelukkig vast dat "de ijskorst op de harten bij de meesten gesmolten is en dat de eens zo gevierde auteur opnieuw tot de groten van ons volk wordt gerekend." Hij riep de komende generaties op zich de Fé te blijven herinneren als een van de grootste schrijvers uit de eerste helft van de 20ste eeuw.;VIERING IN DE BEGIJNHOFKERK: Daarna werd in het prachtig interieur van de Lierse begijnhofkerk Felix Timmermans herdacht als diepgelovig mens en kunstenaar. Antoon Vermeiren, pastoor van het begijnhof, ging voor in de eucharistieviering met als concelebranten Anton van Wilderode en Herman-Emiel Mertens. De viering werd muzikaal opgeluisterd door de harpiste Katleen de Vylder en de Koninklijke Lierse Zangkring Adagio o.l.v. Jos Van Looy, die innige liederen van Joz Verhaert uitvoerde op teksten uit de dichtbundel "Adagio". Chris Van Looy bespeelde het orgel en de samenzang werd geleid door Hugo Belmans, secretaris van het Davidsfonds. Het centrale mis-thema stond in het teken van Timmermans' verzen: "Ik ben een snaar op uwe harp en wacht naar 't roeren van uw vingren." Fragmenten uit het rijke oeuvre van de auteur werden gebracht door de lectoren Katelijne Van der Hallen en Jan Uytterhoeven. Ruim vierhonderd bewonderaars van de Fé woonden de zeer mooie eucharistieviering bij. Naast de familie Timmermans waren ook de leden van het herdenkingscomité present. Het Davidsfondsbestuur en de talrijke DF-leden werden aangevoerd door hun voorzitter Karel Docx. Ook Etienne De Ryck, secretaris-generaal van de Vlaamse Gemeenschap, was als bewonderaar van deze totaalkunstenaar in de viering aanwezig. De homilie werd uitgesproken door Herman-Emiel Mertens, hoogleraar aan de KU-Leuven. Hij onderstreepte hoe het kunstenaarschap van Timmermans niet los te denken is van zijn mens- en gelovig- zijn. Timmermans, aldus Mertens, leerde in de herfst van het leven weemoedig naar binnen zien, met schoon verdriet, maar met de hoop op een eeuwig leven. "De kern van het leven is de liefde". Beminnen, dat is alles. Het enige is: altijd verheugd te zijn met wat we uit Gods handen krijgen. Dat is liefde, citeerde hij uit "De Harp van Sint-Franciscus". Op het einde van de viering las Anton van Wilderode een voor deze gelegenheid door hem gedeeltelijk herschreven gedicht voor, een aangrijpende getuigenis voor een onvergetelijke kunstenaar en diepgelovig man.;Wie hier niet hard werd zal u nooit vergeten: de vrienden ver en bij, de stille kring van wie Adagio geborgen weten diep in de huls van hun herinnering. Niet zij die bij uw dood in kranten schreven hun pennen voerend met voorzichtigheid bevroeden de opvlucht van uw binnenst leven noch hoe het lied uw lichaam had bereid. adagio, bevreugeld voor altijd.;NA DE PLECHTIGHEID Na de plechtigheid werden de genodigden verwelkomd op de pastorie van het begijnhof. Jan Uytterhoeven bracht er namens het Davidsfonds een welkomstgroet aan de familie Timmermans, de leden van het herdenkingscomité, de medewerkers aan de eucharistieviering en enkele Timmermans-"bewogenen". Hij had woorden van lof voor Etienne De Ryck, die tijdens de nieuwjaarsbegroeting de leden van de Vlaamse Regering en het Vlaamse ambtenarenkorps had opgeroepen en aangespoord om van 1986 niet alleen een Liers maar ook een Vlaams Timmermansjaar te maken, "U", aldus Uytterhoeven, "heeft bij die gelegenheid door het citeren van de innig-mooie verzen over de "Kern van alle dingen", uw trouw bevestigd aan het geestelijk erfgoed van diegene uit wiens werken u 'geroken' hebt op enkele stappen hiervandaan, op de

banken van uw dierbaar Sint-Gummaruscollege. Timmermans parafraserend, kende hij aan pastoor Vermeiren de eretitel toe van "pastoor van den bloeiende wijnkelder", voor diens gul onthaal. Lia Timmermans, oudste dochter van de Fé, sloot zich hierbij aan en richtte nog een speciaal dankwoord tot allen die hadden bijgedragen tot deze luisterrijke inzet van het Felix Timmermansjaar.;Bron: Infodal, ledentijdschrift van februari 1986.

OBJECTTYPE

foto

DATERING

18 januari 1986

TREFWOORD

davidsfonds, hulde, graf, Bloemen, bloemenhulde, Felix Timmermans, kloosterheide

VERWERVING

Davidsfonds Lier